

Frakker. Saa blev det stemt ud ved 2den Behandling, og den højtærede Konseilspræsident, der den Gang fungerede som Indenrigsminister, optraadte for øvrigt her i Tinget, som om han var ganske ligeglad, enten de fik de lovede Frakker eller ej. Nu sagde den højtærede Konseilspræsident, at til næste Aar skulde de røde Postbudene nok faa deres Frakker. Maaske tro Postbudene det, maaske tro de det ikke, men stole paa det kunne de absolut ikke. Det er muligt, at den højtærede Konseilspræsident vil vise den samme Ligegyldighed for at skaffe disse Frakker næste Aar som i Aar. Hvis der virkelig er nogen Interesse for at skaffe Postbudene de Frakker, der ere lovede dem, er der ikke mindste Grund til, at det ikke skal gennemføres i Aar. Thi selv om disse Frakker virkelig koste de 45,000 Kr., der er det Beløb, der er opført til dem paa Finansloven, trænger den danske Stat dog vel ikke til et Aars Kredit paa 45,000 Kr., thi mere er der vel ikke tale om, naar Pengene skulle nægtes i Aar, men bevilges til næste Aar. Det drejer sig imidlertid ikke tilnærmelsesvis om 45,000 Kr., thi man maa huske paa, at naar Postbudene have Lærredsfrakke at gaa i om Sommeren, slide de ikke paa de Klædes Frakker. Naar man alligevel holder dem med Frakke, kan enhver forstaa, at det kan ikke koste 45,000 Kr. mere om Aaret at give dem Lærredsfrakker om Sommeren end at lade dem gaa med Klædesfrakker hele Aaret rundt. At lade Postbudene gaa og svede i Klædesfrakker om Sommeren er en Beparelse, som sikkert i Længden vil blive dyrere for Staten end at give dem Lærredsfrakker. Der er ikke nogen som helst finansiell Grund til, at disse Penge ikke skulde bevilges i Aar. Sagen er, som et æret Medlem sagde før, at man vil ikke, det er ikke andet end Stædighed, man har sat sig paa det Standpunkt, nu skulde disse Folk kanøffes, nu skulde de sættes til Side, de maa ikke faa den Frakke, som man har lovet dem.

Naar den fungerende Indenrigsminister og Konseilspræsident med Hensyn til Hjelpekasserne henviste til det Lovforslag, om Børn af Enker og Enkemænd, der er forelagt oppe i Landstinget, og sagde, at naar det blev gennemført, vilde det store Tilskud til Hjelpekasserne forhaabentlig ikke være nødvendigt, saa er det forkert af to Grunde. For det første fordi enhver her i Rigsdagen ved, at det Lovforslag om Hjælp til Enker og Enkemænd vil ikke blive vedtaget i denne Rigsdagssamling. Det er noget, enhver Rigsdagsmand er fuldkom-

men sikker paa. For øvrigt sagde Højres Ordfører oppe i Landstinget i Gaar under Skattelovsbehandlingen: „Jeg vil nævne, fordi den højtærede Minister ikke nævnedes det, de 700,000 Kr., som af ham vare beregnede til Understøttelse af Børn af Enker og Enkemænd, og som man med Sikkerhed kan antage ikke ville komme til Anvendelse i det kommende Finansaar“. Men selv om Lovforslaget om Understøttelse til disse Børn blev vedtaget, vilde dette ikke gøre et forøget Tilskud til Hjelpekasserne overflødigt for det Finansaar; det her foreliggende Finanslovsforslag angaar, thi som den Mand, der fungerer som Indenrigsminister, dog burde vide, Kommunerne maa lægge Penge ud til Hjelpekassebidragene og faa dem først refunderede bag efter. Det, som Kommunerne altsaa skulde have i det kommende Aar, ere de Penge, som ere blevne brugte i Aar, og der kan Enkebørneloven ikke hjælpe noget.

Ordføreren (N. P. Jensen): Jeg har en Følelse af, at det, der ved en passende Lejlighed er blevet kaldt Trekanten, har faaet lidt Blod paa Tandens ved den Sejr, den vandt paa Lokomotiverne i Formiddags, og nu arbejder den paa at føre denne Sejr videre, men det er for saa vidt rart, naar man ser den i sluttet Trop, for saa kan man henholde sig til en enkelt af dens Bestanddele, og det bør i dette Tilfælde være det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), der forekommer mig at have været højest oppe. Jeg henvender mig altsaa til dette ærede Medlem og beder de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det saakaldte radikale Venstre om at tage, hvad jeg siger, til Indtægt, for saa behøver jeg ikke at trække Diskussionen ud.

Formanden: Det Parti, hvortil den ærede Ordfører sigtede, hedder det radikale Venstre.

Ordføreren (N. P. Jensen): Maa jeg gøre opmærksom paa, at det var en simpel Retorsion lige over for det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), der før betegnede mig som Ordfører for det saakaldte Venstre.

Med Hensyn til disse Fagskoler forekommer det mig som sagt, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, som jeg altsaa specielt henvender mig til, var lovlig højt oppe. Han talte, som om disse Skoler skulde kunne ligestilles med Højskolerne paa Landet. Det var for Resten det ærede Medlem for Københavns